

πιστούς κατὰ τῶν ἀπίστων τότε οἱ ἔγκλειστοι, ἐκκενώσαντες διὰ μιᾶς τὰ φονικά ὄπλα τῶν κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ δόντες τὸ σύνθημα τῆς ἐπιθέσεως, ὥρμισαν ξιφήρει. Τότε δὴ τότε οἱ μὲν Τοῦρκοι ἐφώναζον, λέγει ὁ Πουκεβιλ «Γιαοὺρ γκιλιδῆ,» (ἀπίστοι ἦλθον) οὗτοι δὲ ἔσφαζον ἀδιακόπως, καὶ οἱ ἑπιπποὶ Ὀθωμανοὶ ἐποδοκάτευν τὰ πτώματα τῶν ὁμοπίστων, ἵνα σωθῶσιν· ἀλλὰ πανταχοῦ τοὺς παρηκολούθει ὁ θάνατος. Ἐὰν εἶχε πλειότερους ὁ Μάρκος, ἵνα τοὺς καταδιώξῃ ἢ τοὺς κόψῃ τὴν ὑποχώρησιν ἤθελε τοὺς ἀφανίσῃ ἅπαντες. Ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ προσθέτει ἔπεσαν διακόσιοι ὀγδοήκοντα Τοῦρκοι καὶ δέκα μόνον Ἕλληνες, συνέλεξαν δὲ οἱ νικηταὶ χίλια πεντακόσια ὄπλα καὶ πληθὺν ἄλλων λαφύρων, ἠθέλησαν νᾶ στήσωσι καὶ τρόπαιον ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν ἐχθρῶν, ἀλλ' ὁ Μάρκος τοὺς ἀπηγόρευεν ἀρκεσθεὶς μόνον εἰς δέησιν πρὸς τὸν Ὑψίστον, ἑψαλέντος ὑπὸ πάντων τῶν Σουλιωτῶν μεγαλοφώνως ὡς εἴσται τὸ «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς εὐσεβέσι κατὰ βαρβάρων ὁρωρούμενος.»

Ἐκεῖθεν ὁ Μάρκος πετᾷ εἰς Βαριάδας παραλαμβάνει ἐκ τοῦ ἐκεῖ στρατοπέδου ἑτέρους διακοσίους, ἀπέρχεται εἰς Ῥιγιάσαν καὶ κυριεύει ἐξ ἐφόδου τὸ ἐκεῖ φρούριον. Τότε δὲ ἐνόμισαν κατάλληλον τὴν περίστασιν ὅτε Νώτης καὶ ὁ Μάρκος νᾶ ἀπειλήσωσι τὸν Ἀλῆ Πασᾶν ὅπως παρὰ ἰκώσῃ αὐτοῖς τὰ φρούρια τοῦ Σουλίου καὶ ἐπέτυχον.

Τούτου γενομένου ὁ μὲν Νέστωρ τῶν Σουλιωτῶν Νώτης ἐπελήφθη διαπραγματεύσεων μετὰ πολλῶν περίξ Ὀθωμανῶν Τσάμιδων καὶ ἐν μέρει ἐπέτυχεν ἀν σὺχῆ φανεράν συμμαχίαν, τοῦλάχιστον ὅμως ἀμοιβαίαν τινα ὀυδετερότητα, διὰ τετρακοσίων δὲ Σουλιωτῶν ὅς ἀπέσπα-

¹ 78: Histoire de la regeneration de la Grèce par Rouquville vol. 4 pag. 213.

